

Ashabi - najodabranija generacija - Alija ibn Ebi Talib radijallahu anhu

„Najhrabriji od mojih sljedbenika je Alija, radijallahu anhu“ (Hadis)

Alija Ibn Ebi Talib ibn Abdul-Muttalib, Ebul-Hasen radijallahu anhu je četvrti halifa.

Rođen je u Mekki 23 godine prije Hidžre, tj. 600. godine po miladu, ili trideset godina nakon Poslanikovog sallallahu alejhi we sellem rođenja i odrastao je pod njegovim nadzorom i odgojem, te se od njega nikada nije odvajao. To je rezultiralo time da je to bio prvi mladić koji je prigrlio Islam, odmah nakon Poslanikove supruge Hatidže radijallahu anhum.

Učestvovao je u svim bitkama sa Allahovim Poslanikom sallallahu alejhi we sellem , osim pohoda na Tebuk, kada ga je on ostavio za svog zamjenika u Medini.

Kada je Alija upitao Poslanika sallallahu alejhi we sellem, zašto ga ostavlja ostavlja sa ženama i djecom, on mu je odgovorio: „Zar ne želiš da da imaš kod mene položaj koji je imao Harun kod svoga brata Musa'a alejhi sallatu we sellam, samo što ti nisi poslanik.[1]

[1] *El-Isabe od Ibn Hadžera, 2/501.*

ALIJA RADIJJALLAHU ANHA JE JEDAN OD DESETORICE ASHABA KOJIMA JE POSLANIK SALLALLAHU ALEJHI WE SELLEM OBEĆAO DŽENNET.

Bio je Poslanikov sallallahu alejhi we sellem amidžić, poznati i hrabri ratnik, koji je najčešće bio bajraktar u bitkama.

Poznat je bio kao govornik i veliki poznavaoč šerijatskih propisa.

Bio je Poslanikov sallallahu alejhi we sellem zet, s obzirom da je Fatima radijallahu anha Poslanikova kći bila njegova supruga.

Čak mu je Poslanik sallallahu alejhi we sellem jednom prilikom rekao: „Tebe ne voli osim onaj ko je musliman, a ne mrzi te niko sem munafika.“

O vrlinama Alije radijallahu anhu su mnogi pisali, tako da imam Ahmed rahimehullah kaže: „Nije ni o jednom od ashaba više preneseno i pisano kao što je o Aliji radijallahu anha“

Poznati muhaddis Nesai rahimehullah je sakupio sve posebnosti i specifičnosti Alije radijallahu anhu u odnosu na ostale ashabe.

Alija radijallahu anhu je bio među onom skupinom (šurum) koju je Omer radijallahu anhu imenovao da se od njih izabere njegov nasljednik.

Čak i Abdurrahman ibn Avf radijallahu anhu prvo ponudio Aliju da bude halifa nakon Omera uz određene uvjete, pa se on sustegao nakon čega je izabran Osman radijallahu anhu.

Alija je prihvatio Osmanov izbor za halifu.

Alija je bio privržen istini i nauci izdvajanja fetvi.

Prenosi se da je Alija radijallahu anhu imao običaj reći : „Potajte me o Kur'anu, tako mi Allaha, nema ni jednog ajeta a da ja ne znam je li danju ili noću objavljen.“

Omer radijallahu anhu kaže: „Alija od nas najbolje poznaje sudstvo(kadiluk), a Ubejj najbolje uči Kur'an.“[1]

[1] Hil-jetul-evlija, 1/65.

NAKON ŠTO JE OSMAN UBIJEN LJUDI SU IZABRALI ALIJU RADIJALLAHU ANHUM ZA ČETVRTOG HALIFU.

Tada su pojedini ashabi među kojima su bili Talha, Zubejr i Aiša radijallahu anhum, tražili da se pronađu ubice Osmana, dok Alija nije smatrao da je to najprioritetnije u tom momentu. To je uz ostala neprijateljska spletkarenja na žalost rezultiralo bitkom kod Džemela.

Također je namjesnik u siriji Muavija radijallahu anhu tražio od Alije da pronađe Osmanove ubice.

Nesporazum oko toga je rezultirao bitkom na Siffinu.

Neka se Allah subhanehu we te 'ala smiluje svim ashabima radijallahu anhu i počasti ih Džennetskim blagodatima, oprostimo im greške i nesporazume koji su se desili u ovim nemilnim događajima.

Naša obaveza prema ashabima je da ih poštujemo, uvažavamo i cijenimo.

Dužni smo da o njima kao i o svim drugim koji su umrli, govorimo samo dobro, a nismo zaduženi da ocjenjujemo ko je od njih bio u pravu a ko nije.

Trebamo imati u vidu hadis u kojem Poslanik sallallahu alejhi we sellem kaže: „Kada se spomenu moji ashabi, vi se suzdržite (od nepotrebnih komentara i sl.).“

Također Poslanik sallallahu alejhi we sellem kaže: „Nemojte kritikovati niti grditi moje ashabe, tako mi Allaha kada bi neko od vas udijelio zlata koliko je brdo uhud, ne bi dostigao onu deredžu koju su ashabi dostizali dijeleći pregršt ili pola pregršti datula.“[1]

[1] Buhari.

Kada je Poslanik Sallallahu alejhi we sellem u Medini izvršio bratimljenje između muhadžira i ensarija, tada je Aliji radijallahu anhu rekao: „Ti si moj brat.“

S obzirom da je Alija radijallahu anhu bio od najhrabrijih ashaba i najsposobnijih boraca, najčešće je bivao imenovan za nosioca bajraka. Tako je bilo i prilikom osvajanja Hajbera.

Poslanik sallallahu alejhi we sellem je naveče rekao: „Sutra ću predati bajrak čovjeku koji voli Allaha

i njegovog Poslanika i kojeg voli Allah i Njegov Poslanik, pa će Allah preko njega dati pobjedu“

Ashabi su zanoćili priželjkujući da dobiju bajrak.

Omer radijallahu anhu kaže: „Nikad nisam poželio da budem vojskovođa osim tom prilikom.“[1]

Kada su osvanuli Poslanik salallahu alejhi we sellem upita: „Gdje je Alija ibn Ebi Talib?“ Oni mu rekoše da ima problema sa vidom (imao je bolove u očima). Kada je došao Poslanik sallallahu alejhi we sellem mu je svojom rukom potrao oči i on više nije osjećao nikakve bolove. On mu je dao bajrak, a Alija upita: „Allahov Poslaniče hoću li se boriti protiv njih sve dok ne postanu poput nas?“

Poslanik mu odgovori: „Idi polahko sve dok se ne primakneš njihovim kućama, zatim ih lijepo pozovi u Islam i obavjesti ih o njihovim pravima i obavezama u Islamu. Tako mi Allaha, da Allah jednog od njih tvojim povodom uputi na pravi put, bolje ti je od svega što je na dunjaluku.“

[1] *El-Isabe od Ibn Hadžera, 2/501*

Alija i njegova supruga Fatima radijallahu anhum su vrlo skromno živjeli, mnogo su radili fizičke poslove, tako da su se jednom prilikom usudili zatražiti od Poslanika da im da nekog slugu, da im pomogne oko svakodnevnih poslova.

Tada Poslanik sallallahu alejhi we sellem reče:

„Hoćete li da vas uputim na nešto bolje od toga.

Kada pođete na počinak recite 33 puta subhanallah, 33 puta elhamdulillah i 34 puta Allahu ekber, pa ćete zanoćiti sa hiljadu sevaba i tako isto uradite kad osvanete, pa ćete ustati sa hiljadu sevaba.“

Alija radijallahu anhu kaže: „Ja nisam nikada propustio da to kažem otkako sam to čuo od Poslanika, osim one noći kada je bila bitka na Siffinu pa sam zaboravio, ali sam se sjetio pred kraj noći i to sam izgovorio.“[1]

Evo nekih od mnogobrojnih Alijinih radijallahu anhu izreka:

„Treba više voditi računa o tome hoće li vaše djelo biti primljeno (kabal), nego o samom djelu“

„Nema dobra na dunjaluku osim kod dvojice: Čovjek koji počini grijeh pa učini tevbu i pokaje se zbog toga i drugi koji žudi u činjenju dobrih djela a dobra djela ne mogu biti beznačajna ako su učinjena sa dobrim nijetom.“

„Zapamtite od mene pet stvari za koje vrijedi dalek put prevaliti: Čovjek se ne obraća nikom osim svom Gospodaru, ne boji se ničega osim svojih grijeha, neka se ne stidi neznanica da upita za ono što ne zna i neka se ne stidi učenjak kada bude upitan za nešto što ne zna da kaže: 'Allah najbolje zna'. Strpljivost (sabar) je u odnosu na vjerovanje kao glava u odnosu na ostalo tijelo, jer nema imana u onoga ko nema strpljivosti.“

„Ono čega se najviše bojim je slijeđenje svojih hirova (strasti) i duga nada, jer slijeđenje strasti sputava od istine a duga nada te čini da zaboraviš na onaj svijet. Dunjaluk prolazi a ahiret dolazi i svako od njih dvoje ima svoje sljedbenike, pa budite sljedbenici ahireta a nemojte biti sljedbenici dunjaluka. Zaista danas možete raditi djela a nema polaganja računa, a sutra (na kijametu) će biti polaganje računa a neće biti činjenja djela.“[2]

Alija radijallahu anhu je postavljen za halifu nakon ubistva Osmana radijallahu anhu 35. h.g. a sjedište njegovog hilafeta bilo je u Kufi.

Ubio ga je Abdurrahman ibn Meldžem, iz zasjede 17. Ramazana 40. h.g.

[1] *Hil-jetul-evlija*, 1/69.

[2] *Hil-jetul-evlija*, 1/76.

Izvor: **n-um.com**